The Gleaner

Vol 17 (1981)

Ο συγγραφέας της ανώνυμης Γραμματικής του 1809

Όλγα Κατσιαρδή

doi: [10.12681/er.322](https://doi.org/10.12681/er.322)

To cite this article:

Κατσιαρδή Ό. (1981). Ο συγγραφέας της ανώνυμης Γραμματικής του 1809. *The Gleaner*, 17, 282–283.
<https://doi.org/10.12681/er.322>

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ ΤΟΥ 1809

Τὸ 1809 ἐκδόθηκε στὴν Τεργέστη τὸ βιβλίον «Εἰσαγωγή εἰς τὴν Γραμματικὴν. Ἦτοι, τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ Λόγου, συντόμως ἐκτεθέντα πρὸς εὐχερεστέραν χρῆσιν τῶν πρωτοπείρων τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς. Ἦτις τύποις ἐξεδόθη δι' ἀναλωμάτων τοῦ ἐν Τεργεστίῳ ἑλληνικοῦ Φροντιστηρίου. Ἐν Τεργεστίῳ τῆς Καρνιαῆς 1809. Παρὰ τῇ Καισαροβασιλικῇ μετὰ προνομίων Τυπογραφίᾳ τῶν ἐξ Ἀρμενίας Πατέρων τῶν καὶ Μεχταριστῶν» (Γκίνης - Μέξας, ἀρ. 534). Ἦταν τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ ἐγχειρίδια διδασκαλίας τῆς Γραμματικῆς, ποὺ τυπώνονταν γιὰ τὴ χρῆσιν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς Τεργέστης¹, τὸ ὁποῖο λειτουργοῦσε ἀπὸ τὸ 1801. Ἦδη στὸν τίτλον τοῦ βιβλίου δηλώνεται καὶ ὁ σκοπὸς τῆς σύνταξής του: ἡ εὐχερέστερη διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στοὺς Ἑλλήνες μαθητὲς τῆς Τεργέστης καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ἐκδοσις συμπλήρωνε ἓνα ὑπαρκτὸ κενό. Ἰσως εἶχε παρατηρηθεῖ ὅτι οἱ Γραμματικὲς τοῦ Βησσαρίωνος Μακρῆ καὶ τοῦ Κωνσταντίνου Λασχάρεως, ποὺ χρησιμοποιοῦνταν ὡς τότε², δὲν ἀποτελοῦσαν κατάλληλα ἐγχειρίδια γιὰ τὴν ἐκμάθηση τῆς γλώσσας, ἰδιαίτερα ἀπὸ τοὺς «πρωτόπαιδους» μαθητὲς.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1809 ὁ Aristace Azarianz, προϊστάμενος τοῦ τυπογραφείου τῶν Ἀρμενίων Μεχταριστῶν στὴν Τεργέστη, συμφωνοῦσε μὲ τὸν διευθυντὴ τοῦ κοινοτικοῦ σχολείου, τὸν Ἀθηναῖο Νικόλαο Ζωγράφου³, νὰ ἐκδώσῃ, ἀντὶ 417 φιορινίων, 1.300 ἀντίτυπα τῆς «grammatica greca»⁴. Προφανῶς ἐπρόκειτο γιὰ τὴν «Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Γραμματικὴν. . .». Τὸ βιβλίον προοριζόταν γιὰ μαθητικὸ ἐγχειρίδιον καὶ μάλιστα περιλαμβανόταν στὸν κατάλογον τῶν βιβλίων ποὺ πωλοῦσε ἡ κοινότητα στοὺς εὐποροὺς μαθητὲς ἢ διέθετε δωρεὰν στοὺς ἀποροὺς. Ἡ τιμὴ του ὀριζόταν στὰ 1,20 φιορίνια⁵.

1. Ἀργότερα ἐκδόθηκαν τὰ βιβλία: *Μαθήματα τῆς Γραικικῆς γλώσσας*. . . , Βενετία 1818, ἀπὸ τὸν δάσκαλον τοῦ σχολείου τῆς Τεργέστης Κωνσταντῖνον Ἀσώπιο, ἡ *Γραμματικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσας*. . . , Τεργέστη 1820, ἀπὸ τὸν Πέτρον Ἰωαννακόπουλον καὶ τὸ *Ἐγχειρίδιον περὶ Συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν*. . . , Τεργέστη 1826, ἀπὸ τὸν Ἰγνάτιον Σκαλιώρα.

2. Ἀρχεῖο τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τῆς Τεργέστης (ΑΕΚΤ), Φάκελος «Ὡρολόγια Προγράμματα τῆς Σχολῆς, 1823 κ.έ.» (ὅπου ὅμως καὶ προγενέστερα ἔγγραφα γιὰ τὴ λειτουργίαν τοῦ σχολείου), 7 Μαρτίου 1803, σημείωσις τοῦ πρώτου κοινοτικοῦ δασκάλου, Εὐθύμιου Φίλανδρου.

3. Ὑπῆρξε διευθυντὴς τοῦ Σχολείου ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1808 ὡς τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1809 (ΑΕΚΤ, «Protocollo Capitolare della Nazione Greca», III (1795-1813), σ. 457 καὶ 499).

4. ΑΕΚΤ, Φάκ. «Quiettanze 1810, Conti delle scuole», 25 Ἰουλίου 1809. Στὸν ἴδιον φάκελον ὑπάρχουν καὶ ἀποδείξεις μὲ ἡμερομηνίας 23 Δεκεμβρίου 1809, 5 Ἰανουαρίου, 3 Μαρτίου, 17 Ἀπριλίου καὶ 20 Σεπτεμβρίου 1810 ποὺ υπογράφει ὁ Tomaso Schriguer, βιβλιοδέτης, γιὰ τὴ βιβλιοδεσίαν συνολικὰ 1280 «grammatiche greche di nuova stampa, ligati in mezzo cartone e coperti con carta di colore». Νὰ δεχθοῦμε, ἀπὸ τὴ μνεία αὐτῇ, ὅτι τὰ πρῶτα ἀντίτυπα ἐξαντλήθηκαν καὶ ἦταν ἀναγκαῖα ἡ ἄμεση ἐπανεκτύπωσις;

5. ΑΕΚΤ, Φάκ. «Quiettanze 1810», ὁ.π., 1 Δεκεμβρίου 1810, «Σημείωσις

Τὴν ταυτότητα τοῦ, ἄγνωστου μέχρι τώρα, συγγραφέα τῆς γραμματικῆς αὐτῆς μᾶς δίνει συμπτωματικά μιὰ σημείωση στὸν κατάλογο τῶν βραβείων ποὺ ἀπονεμήθηκαν, κατὰ τὴν τότε συνήθεια, στοὺς μαθητὲς τοῦ σχολείου κατὰ τὶς ἐξετάσεις τῶν 21 ὡς 24 Σεπτεμβρίου 1824. Συγκεκριμένα ἀναφέρεται ὅτι σὲ ἑφτά μαθητὲς τῆς πρώτης (κατώτερης) περιόδου τοῦ σχολείου δόθηκε ὡς βραβεῖο ἡ «γραμματικὴ Μπαλασίου, ἐν Τεργεςτίῳ 1809, παρὰ Πατέρων Ἀρμένων»⁶. Ὁ Μπαλάσιος, λοιπόν, δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Κωνσταντινουπολίτη λόγιο Ἰωάννη Μπαλασσὸ ἢ Μπαλάσση Ἀχυρᾶ, ποὺ ὑπηρέτησε ὡς δάσκαλος τοῦ «ἐλληνικοῦ» (ἀνώτερου) σχολείου τῆς Τεργέστης, στὸ διάστημα ἀπὸ τὸ Νοέμβριο τοῦ 1808 ὡς τὶς 25 Δεκεμβρίου τοῦ 1812⁷, ἀλλὰ παρέμεινε στὴν Τεργέστη ὡς οἰκοδιδάσκαλος⁸. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἂν ἔγραψε τὴ Γραμματικὴ του κατὰ παραγγελίαν ἢ ὕστερα ἀπὸ συνεννόησιν μετὰ τὴν κοινότητά. Ὅπως δὲ τότε, ὅμως, ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Ν. Ζωγράφου στὴν ἐκδοτικὴ διαδικασία, ἂν μάλιστα ληφθεῖ ὑπόψη καὶ τὸ μεταγενέστερο (1815) ἐνδιαφέρον του, βέβαια σὲ διαφορετικὲς διαστάσεις καὶ συνθῆκες, γιὰ τὴν ἐκδοσὴ καὶ ἄλλου βιβλίου γραμματικῆς⁹.

Ὁλγα Κατσιαρδῆ

τῶν ἀκολουθῶν βιβλίων τοῦ σχολείου πουλημένα παρὰ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Μπαλάσου Ἀχυρᾶ...».

6. ΑΕΚΤ, Φάκ. «Ἱερολόγια Προγράμματα τῆς Σχολῆς», β.π., «Σημειώσεις τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Τεργέστη ἐλληνικῆς Σχολῆς ὅπου εἰς τὰ ἐξετάσεις τῶν 21 ἕως 24 Σεπτεμβρίου 1824 ἐφάνησαν οἱ προκωμηνέστεροι εἰς ὅλα καὶ ἀνταμείφθησαν μετὰ κάτωθι βραβεῖαν».

7. ΑΕΚΤ, Φάκ. «Quiettanze 1810», β.π., 13 Δεκεμβρίου 1810. Protocollo III β.π., σ. 536, 25 Δεκ. 1812. Βλ. ἐπίσης: Libro Giornale (1802-1811), φ. 171, 31 Δεκεμβρίου 1810 καὶ Libro Giornale (1811-1814), φ. 1,3,7,8,11,13,15,16, ἀναγραφὰς τοῦ μισθοῦ του ὡς τὸ 1812, ποὺ ἔφτανε τὰ 1200 φιορίνια τὸ χρόνο.

8. Archivio di Stato di Trieste, I. R. Governo, Atti Generali, busta 999 (f. 6/2, No 6) 15 Δεκ. 1814.

9. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀποτυχημένην του προσπάθειαν νὰ ἀποσπάσει τὴ συγκατάθεσιν τῆς κοινότητος γιὰ τὴν ἐκδοσὴν τοῦ βιβλίου τοῦ Καλαρᾶ «Δοκιμὴ τῶν γραμματικῶν τῶν γλώσσων μας» βλ. Ἰω. Οἰκονόμου τοῦ Λαρισαίου, *Ἐπιστολὲς διαφόρων (1759-1823)*, Ἀθ. 1964, σ. 217, 225-226, 320· ἀλλὰ στὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ ζήτημα σχετιζόταν μετὰ βαθύτερες κοινοτικὲς ἀντιθέσεις καὶ πνευματικὰ ρεύματα.